

AJUNS ACASĂ, ALADIN S-A GÂNDIT SĂ CUREȚE LAMPA ȘI SĂ O VÂNDĂ CA SĂ-ȘI CUMPERE CEVA DE MÂNCARE. ÎN TIMP CE LUSTRUIA LAMPA, ACEASTA A ÎNCEPUT SĂ FUMEGE ȘI DIN FUM S-A RIDICAT UN GNOM: „EU SUNT SPIRIDUȘUL ACESTEI LĂMPI ȘI DE AZI ÎNAINTE TU EȘTI STĂPÂNUL MEU! AȘTEPT SĂ-MI PORUNCEȘTI!”. ȘI AȘA, PENTRU ALADIN ȘI MAMA SA A ÎNCEPUT O VIAȚĂ LINIȘTITĂ ȘI ÎNDESTULATĂ. ORI DE CÂTE ORI SE ADRESAU LĂMPII, ACEASTA LE ÎNDEPLINEA TOATE DORINȚELE.

